

Životopis Lidmily Hanzlové

Paní Lidmila Hanzlová (dívčím jménem Nosková) se narodila 13. září 1939 v Praze. Tady také společně s rodiči a dvěma staršími sestrami zažila bombardování Prahy na konci války a povstání a osvobození v květnu 1945. V roce 1947 se s rodinou přestěhovala do Karlových Varů, protože tu její tatínek získal místo zástupce ředitele Státních lázní a zřídil Karlovy Vary. Krátce po nástupu komunistů v roce 1948 musel ale z místa odejít a pracoval pak jako řadový úředník.

Školní docházku zahájila ještě v Praze, po přestěhování studovala na Jedenáctileté škole v Karlových Varech, kde v roce 1956 úspěšně odmaturovala. Chtěla se stát učitelkou, ale 2x po sobě nebyla přijata na vysokou školu s odůvodněním, že některé předpoklady nevyhovují přijetí. Poslala proto dopis prezidentu republiky Zápotockému a ten vyhověl její stížnosti, a tak mohla v roce 1957 nastoupit na Vysokou školu pedagogickou v Praze, kterou úspěšně ukončila roku 1961.

Své první učitelké místo získala téměř symbolicky na Základní škole A. Zápotockého v Karlových Varech. Po roce byla ale nucena přestoupit na učňovskou školu do Nejdku, kde působila pouze jeden školní rok, protože politický tlak, aby odešla ze školství, pokračoval i tady.

V roce 1963 proto využila nabídku pracovat v Galerii umění v Karlových Varech, kde pak byla zaměstnaná jako odborná pracovnice do roku 1965. V té době začala také studovat dálkově při zaměstnání obor dějiny umění na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Tuto školu pak úspěšně dokončila v roce 1975.

Mezitím se však vrátila do Prahy a pracovala v letech 1965 – 70 jako odborná pracovnice Vlastivědného oddělení Pražské informační služby a školila zájemce, kteří se chtěli stát průvodci po památkách v Praze. V roce 1968 zde zažila srpnovou okupaci. V blízkosti kanceláře, kde pracovala, okupanti zastřelili mladou dívku.

V roce 1970 přestoupila do Galerie výtvarných umění v Roudnici nad Labem, kde pracovala 10 let do roku 1980.

V roce 1978 se provdala, její manžel Zdeněk Hanzl pracoval jako technik. Manželství bylo spokojené, ale bezdětné.

V roce 1980 se s manželem vrátili do Karlových Varů a paní Hanzlová dostala nabídku zaměstnání na místní střední pedagogické škole, kterou využila, a pracovala zde jako učitelka výtvarné výchovy a dějin umění až do roku 1992, kdy musela kvůli onemocnění srdce odejít do invalidního důchodu. V té době již byla ovdovělá, manžel zemřel v roce 1986, a bydlela v Ostrově.

V letech 1990 až 94 vystudovala svou třetí vysokou školu – Teologickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze.

Práci s dětmi ale úplně neopustila a v 90. letech vedla pro zájemce hodiny náboženství na různých základních školách v Ostrově.

Aktivní zůstává i ve svých 80 letech a stále pracuje v ostrovské farní knihovně, kterou založila.